

Uretfærdighed at paalægge bemeldte Ejendomme en passende Skatydelse til Kommunen, at det tværtimod betragter det som en Anomali og en Uretfærdighed mod Ejerne af andre faste Ejendomme i Landkommunerne, at hine hidtil ere fritagne derfor, vilde Flertallet finde det ønskeligt, at de dertil sigtende Bestemmelser optages i nærværende Lovforslag, i Særdeleshed naar de tillige underkastes en fornyet Bearbejdelse under Hensyn til de ved Behandlingen i det andet Ting fremsatte Bemærkninger.

I Forbindelse dermed skal Udvalget ikke tilbageholde den Ytring, at det i praktisk Henseende vilde være heldigt i Lovforslaget at samle Hovedbestemmelserne om Paaligning af Kommuneskat i Stedet for — saaledes som i Forslagets 1ste Afsnit — at anføre en Række enkelte Bestemmelser, som hver for sig modificere eller nærmere udvikle hine Hovedbestemmelser. Selv om en egentlig Modifikation af Lovene om den kommunale Beskatning ikke maatte findes nødvendig, vilde meget være bundet, dersom der ved en ny Bearbejdelse af Lovforslaget blev fulgt en Fremgangsmaade, som den her antydede.

Hvad den mellemkommunale Beskatning angaar, finder et andet Flertal, at Lovforslaget mere gaar ud paa, at give et Surrogat for en saadan end paa at gennemføre den paa en blot nogenlunde fyldestgørende Maade. Det skal i saa Henseende bemærkes, at det fornødne Hensyn til Næringskommunen — hvilket netop er Dje-medet med den mellemkommunale Beskatning — ikke kan naas, med mindre det overlades til denne Kommune at bestatte den derfra hidrørende Indtægt i et til Beskatningen af Kommunens egne Beboere svarende Forhold, dog saaledes, at en Del af Skatten kommer Opholdskommunen til gode. Det forekommer derfor dette Flertal tvivlsomt, om den i § 5 foreslaaede Løsning, hvorefter der i det højeste tilstaas Næringskommunen 2 pCt. af den derfra hidrørende Indtægt, kan føre til et tilfredsstillende Resultat. Og skønt Gennemførelsen af en saadan Bestemmelse selvfølgelig vilde lettes, dersom der indførtes ensartede Regler for Paaligningen af personlig Kommuneskat i Kjøbenhavn, i Købstæderne og paa Landet, er Flertallet dog af den Mening, at selv en Bibeholdelse af de gældende forskellige Regler i saa Henseende ikke vil være en væsentlig Hindring for en Ordning som den antydede.

Et Mindretal tror, at en mellemkommunal Beskatning ikke vil medføre de Fordele for Kommunerne i det hele taget, som Lovforslaget tilsigter at bringe; men i Erkendelsen af, at det dog enkeltvis kan have sin Interesse, undslaar Mindretallet sig ikke for at medvirke til dette Spørgsmaals videre Fremme, dog med det udtrykkelige Forbehold, at det bliver Opholdskommunen, som kommer til at bestemme Statteyderens hele økonomiske Stilling.

Et Medlem finder Anledning til at bemærke, at han ikke tilhører noget af de ovenfor nævnte Flertal. I Stedet for at optage i nærværende Forslag Regler om en særlig kommunal Beskatning af Ejendomme, der i Forhold til deres Assuranceværdi kun svare ubetydelig Hartkornsskat, vil det nævnte Medlem foretrække at gaa den i Lovforslaget anførte Vej, hvorefter der gives Afgang til at forhøje Formue- og Lejligheds-skatten for Ejerne af saadanne Ejendomme. Og hvad angaar Fordringen om, at Nærings-